

Samohlásky:

[a:] – dlouhé české „á“

[a] – krátké české „a“

[e:] – dlouhé německé (nebo moravské) zavřené „e“

[ɛ:] – dlouhé české (otevřené) „é“ (IPA [ɛ:])

[ɛ] – krátké české „e“

[i:] – dlouhé české „í“

[i] – krátké zavřené „i“ (ostravské?)

[ɪ] – krátké české „i“ (IPA [ɪ])

[o:] – dlouhé zavřené (např. německé) „o“

[o] – krátké zavřené „o“

[ɔ:] – dlouhé české (otevřené) „ó“ (IPA [ɔ:])

[ɔ] – krátké české (otevřené) „o“

[œ] – krátké otevřené skandinávské „ø“ / švédské či německé „ö“

[ø:] – dlouhé zavřené skandinávské „ø“ / švédské či německé „ö“

[u:] – dlouhé zavřené skandinávské či německé „u“

[u] – krátké zavřené „u“

[ʊ] – krátké české otevřené „u“ (IPA [ʊ])

[ʉ] – krátké zavřené skandinávské „ü“

[ʏ] – otevřené (např. německé) krátké „ü“

Souhlásky:

[ŋ] – velární („zadní“) „n“, jako v českém slově „banka“

[ɲ] – palatální „ň“ (podobné českému)

[ɺ] – „měkké“ (např. slovenské) „l“

[ʃ] – české „š“

[tʃ] – české „č“

[ʒ] – „dž“ jako v anglickém „jump“

[r] – faerské „r“ je ve skutečnosti retroflexní (IPA [ɽ])

[ʂ] – retroflexní „š“, jako „rs“ ve východní norštině a švédštině

[b̥][d̥][g̥] - „neznělé b/d/g“; tedy zhruba ekvivalentní českým „p/t/k“

[ɾ][l̥][ʎ][ŋ̥][m̥][n̥][j̥] - ve faerštině (a islandštině) mohou i tyto souhlásky být neznělé!

[p̥][t̥][k̥] – jsou implicitně s přídechem, jako v jiných germ. jazycích, tedy [p^h][t^h][k^h]

[p̥ː][t̥ː][k̥ː][b̥ː]... atd. - dlouhé souhlásky (jako v jiných skandinávských jazycích)